

links: Rooie Gerrit en Bertie Geurts

onder: Een zelf geknutselde folder voor een eerdere verkoop, nog in het gulden tijdperk. En, de *Jacobientje* achter het huis

80, en toch weer aan de slag: 'Van een mooi schip krijg ik kriebels'

Gerrit Portengen staat bekend als de pionier van de chartervloot. Al in 1958 startte hij met zijn eerste charter op een botter, later werd de HK 23 zijn eerste eigen schip. Daarna volgden er nog velen, met als laatste de *Jacobsschelp*. Maar Rooie Gerrit werd weer verliefd. Op zijn tachtigste legt hij de laatste hand aan een skûtsje. Door: Evert Bruinekoel

Gerrit Portengen voer op een vrije dag over de Vecht. Weer kwam hij langs dat skûtsje met de schitterende ligplaats bij Fort Uitermeer. Toch maar even kijken, want er stond al een tijd een bord 'Te Koop' op. Hij sprak met de eigenaar en was verkocht. Achter hun huis aan de Vecht werken Rooie Gerrit en Bertie Geurts, samen eigenaar van Rederij voor de Wind, nu aan de nieuwe aanwinst *Jacobientje*, bouwjaar 1900. Op de vraag: 'Waarom koop je nog een schip?', antwoordt Gerrit: 'Als ik een mooi gelijnd schip zie, kan ik er moeilijk aan voorbijvaren. Ik zag die schitterende kont en dacht 'wat zal die hard lopen'. En je merkt het al op de motor: één tandje erbij en zij vliegt'.

De buitenkant was mooi, maar er moest veel gebeuren, het prachtige teakhouten dek moest opnieuw gerubberd worden. Honderden nieuwe propfen afsteken en schuren maar. Onder in het schip lagen zestig zware tegels, die als ballast dienden, vies van de olie. Die eerst verwijderen, dan het vlak afsteken; Bertie heeft het vlak afge-

krabd. Helaas stak zij erdoor. Snel een oude schipperstruck toegepast, een stuk spek erop en dicht, vlug naar de werf. Het vlak is nu vanaf de kop tot aan de zwaarden gedubbeld bij Jachtservice Weesp', zegt Gerrit.

Kabels trekken

Elektriciteit was het volgende drama. Talloze draden die niet aangesloten waren, lampjes die het niet deden. 'Zelfs ik kwam er niet uit', zegt Gerrit. 'Met het compleet vervangen van de 12- en 24-volts bedrading ben ik bijna twee maanden bezig geweest.

De verwarming was weer een ander verhaal. Die kwam in vier soorten, leek het wel. 'Een blower uit een auto en een ingenieus systeem. Als je een hendel aan de motor omtrok, liep het koelwater andersom en had je verwarming. Alleen als je stil lag, had je natuurlijk niets, de motor stond dan uit, de andere systemen werkten niet. We hebben gekozen om de verwarming geheel te vernieuwen.'

Het mooi gelijnde skûtsje werd gebouwd in Sneek, bij Barkmeijer als *Hoop op Zegen*. Het ruim voor 36 ton lading, is nu een ruime accommodatie, dankzij het zadeldak. In 1963 was het schip tot jacht verbouwd. Met een lengte van 16,02 meter is het een handzaam skûtsje. 'Wat we met het schip gaan doen, weet ik nog niet', zegt Rooie Gerrit. 'We kunnen niet met twee schepen tegelijk charteren en de markt is op dit moment niet zo best. Maar ik kon het gewoon niet laten, elke keer als ik een mooi schip zie, heb ik last van kriebels.'

Wie een schip koopt weet dat er altijd meer werk bij komt kijken dan verwacht. 'Net heb ik de nagelbank vervangen, alles is mooi aan dek, dan hoort er ook een mooie nagelbank aan de mast te zitten. De oude heb ik opgestookt. En het tuig zat keurig opgedoekt onder de huiken.' Hoe lang het al opgedoekt zat, wist Gerrit niet. Maar Ab Schulp, een Muidense zeilspecialist waarschuwde hem voor muizen en nesten nabij het riet. 'Hij lult maar wat, dacht ik. Dus de gaffel aangeslagen en hijsen maar. Na vier meter valt er een halve baal stro uit het zeil. Dat was het ergste nog niet, de muizen hadden zich door vier lagen opgedoekt zeil heen gevreten', vertelt Gerrit. Bertie en Rooie Gerrit zijn nog op zoek naar foto's en geschiedenis van het schip. Hun mailadres is: info@rederijvoordewind.nl

links: Jarenlang lag Gerrit's nieuwe schip te pronken in een hoekje bij Fort Uiterdam

rechts: Fraai gebeeldhouwde roerklik met traditionele hoorn des overvloeds

